

ผลที่ได้จากการปฏิบัติธรรม

อนงค์ แดงพยัคฆ์

P19010

ดิฉัน น.ส. อนงค์ แดงพยัคฆ์ อายุ ๔๐ ปี สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง บิดาชื่อ นายจ๋า แดงพยัคฆ์ มารดาชื่อ นางฉลวย แดงพยัคฆ์ ครอบครัวยุติธรรมประกอบอาชีพค้าขายและเกษตรกรรม ดิฉันได้มีโอกาสมาปฏิบัติธรรม วิปัสสนากรรมฐานเป็นครั้งแรก โดยท่านพระครูญาณประยุต เจ้าอาวาสวัดเขา ตะแบก ซึ่งท่านเป็นพระพี่ชายเป็นผู้แนะนำและพาดิฉันไปส่งที่วัดอัมพวัน ซึ่งดิฉันไม่เคยรู้จักวัดอัมพวันมาก่อน มีแต่น้องสาว คือ น.ส.ศิริพร แดงพยัคฆ์ ซึ่งรู้จักหลวงพ่อ (พระธรรมสิงหบุราจารย์) จากหนังสือ และได้สวดพาหุงมหากา และอิติปิโสบท พุทธคุณ เกิดกว่าอายุ ๑ จบ แต่ยังไม่เคยไปปฏิบัติธรรม และยังไม่เคยไปที่วัดอัมพวัน เลย

ดิฉันเป็นลูกศิษย์ของหลวงพ่อเมื่อเดือนมีนาคม ๒๕๔๖ ได้รับพระกรรมฐานกับ พระครูสังฆรักษ์ธเนศ โดยมีแม่ครูชอุ่มเป็นผู้สอน เหตุที่ไปปฏิบัติธรรม เนื่องจากยังมีแนวทางคือไม่มีครู และมีทุกข์บ้าง แต่ไม่ถึงกับเครียดมาก หลังจากกลับจากวัดอัมพวันแล้ว ดิฉันกลับมาปฏิบัติที่บ้านทุกวันไม่เคยขาด แต่ปฏิบัติตามแนวสติปัฏฐาน ๔ ดิฉันได้เริ่มบำเพ็ญจิตภาวนาทุกวัน ทั้งตอนเช้าหลังภารกิจเตรียมอาหารให้คุณพ่อตัก บาตรตอนเช้า ช่วงก่อนนอนจะสวดมนต์แล้วตามด้วยพุทธคุณ ๑๐๘ จบ ตามคำสอนของหลวงพ่อ ถ้าเป็นวันพระดิฉันจะถือศีล ๘ และเข้ากรรมฐานตอนเช้าอย่างน้อย ๒

ชั่วโมง แต่เคยเข้าถึง ๔ ชั่วโมง ดิฉันศึกษาธรรมะของหลวงพ่อก่อนหนังสือกฎแห่งกรรมและธรรมปฏิบัติทุกเล่ม จากเทป ซีดี และ MP3 การเข้ากรรมฐานของดิฉันทุกครั้งจะต้องอธิษฐานจิตทุกครั้ง และไม่เคยเสียสัจจะแม้แต่ครั้งเดียว สมาชิกในครอบครัวได้มีโอกาสปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานที่วัดอัมพวัน และกลับมาปฏิบัติที่บ้าน ต่อไม่เคยขาด

ผลที่ได้จากการปฏิบัติธรรมนับจากวันที่ไปปฏิบัติ

๑. ทำให้ดิฉันมีสุขภาพร่างกายแข็งแรงขึ้นกว่าแต่ก่อน โรคที่เป็นก็หายเกือบหมด ทำให้มีสติแก้ไขปัญหาชีวิต และรู้กฎแห่งกรรมของตัวเอง อาทิ ข้าพเจ้าเคยเผลอมดและรู้กรรมของตัวเองตอนเข้ากรรมฐาน มดกัดดิฉันตลอดแต่ก็อดทนจนหมดเวลาที่กำหนด พอออกจากกรรมฐานก็ไม่เห็นมีมดสักตัว ดิฉันมีสติในการทำงานมากขึ้น กำหนดจิตเป็นซึ่งต้องใช้เวลาฝึกพอสมควร

๒. ครอบครัวดิฉันช่วยชาวไร่ ๒ ราย รายแรกเมื่อ ๑๗ กันยายน ๒๕๔๖ ได้ถอนจํานองที่ดินจากธนาคารเป็นของสองแม่ลูก ซึ่งมีอายุถึง ๘๕ ปี และลูกสาวอายุ ๖๔ ปี แก่เอาที่ดินไปค้าประกันให้หลานกู้เงินลงทุนค้าขายแล้วขาดทุน การช่วยครั้งนี้มีปัญหามากจนครอบครัวดิฉันเกือบจะทนไม่ได้ ถ้าไม่มีธรรมะของหลวงพ่อบอกช่วยไว้ แรกๆ ก็ทำใจไม่ได้ แก้ปัญหาไม่สำเร็จก็พากันไปกราบหลวงพ่อบอกและเข้ากรรมฐานแผ่เมตตาแผ่ส่วนกุศลให้สองแม่ลูกมีความสุข จนครั้งสุดท้ายใกล้จบครบ ๑ ปี นำปัญหาไปปรึกษาท่านพระครูสังฆรักษ์ธเนศ ท่านชี้แนะว่าจัดสรรให้เขาไปตามส่วนที่เขาควรจะได้ เมื่อหักส่วนของเราออกแล้ว ได้คติธรรมว่าครอบครัวดิฉันช่วยผิดตัวบุคคล ผิดสถานที่ ผิดกาลเวลา เพราะสองแม่ลูกนี้ไม่รู้จักคำว่ากตัญญูต่อผู้มีพระคุณเลย

ส่วนรายชื่อ ๒ ไถ่ถอนที่ดินเมื่อ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๖ จากบริษัทเงินทุน ซึ่งเป็นพนักงานของครอบครัวดิฉันเอง ซึ่งทำงานโดยสุจริต รับผิดชอบดีพอสมควร ไม่เคยทำความเสียหายมาให้และใช้หนี้บุคคลภายนอกแทนพนักงานอีก ๑ ราย แล้วให้พนักงานไว้เป็นที่อยู่อาศัยอีก ๑ แปลง

ที่ดินดังกล่าวมีการบอกขาย แต่ก็ขายไม่ได้ มีปัญหาเรื่อยมา พนักงานเขามีญาติซึ่งฆ่าตัวตายในที่ดินแปลงนี้ เขามาขอส่วนบุญจากดิฉัน ดิฉันก็แนะนำให้พนักงานพาแม่ของเขาไปเข้ากรรมฐาน ๓ วัน รวมทั้งตัวเขาและภรรยา แล้วกลับมาทำงานตามปกติ จะด้วยผลบุญหรืออย่างไรไม่ทราบ ทำให้ครอบครัวดิฉันช่วยพนักงานรายนี้มีให้ถูกฟ้องเป็นคนล้มละลาย

๓. ดิฉันได้อธิษฐานจิตทุกวัน ขอให้เป็นอภิชาติบุตรตามคำสอนของหลวงพ่อดี คือ อยากให้คุณพ่อคุณแม่มีศีลและภาวนาบ้าง ผลของการอธิษฐานจิตสำเร็จผลเมื่อ ๑๖ – ๑๘ มกราคม ๒๕๔๖ คุณพ่อคุณแม่เข้ากรรมฐานครั้งแรกพร้อมดิฉันและน้องสาว

คุณพ่อของดิฉันเคยถูกไฟเบอร์ตัดเหล็กตัดหลอดลมเกือบขาด ต้องใส่หลอดคอช่วยหายใจ ทำให้คุณพ่อหายใจสั้น เหนื่อยง่าย ใจคอหงุดหงิด โมโหง่าย มีเรื่องเถียงคุณแม่ประจำ คุณแม่บอกเป็นกรรมของคุณพ่อเชือดไก่ไว้เยอะ

ครอบครัวของดิฉันยังไม่มีหลานไว้สืบสกุลจนถึงปัจจุบัน เพราะสมัยหนุ่ม ๆ คุณพ่อได้ผ่าท้องงูปากกว้างทั้งเป็น เพื่อเอาไข่มาต้มกิน คุณพ่อบอกว่าอร่อยมาก งูแต่ละตัวมีไข่ในท้องนับไม่ถ้วน ทำให้คุณพ่อและคุณแม่ต้องพลัดพรากจากลูกชายซึ่งออกไปทำกินอยู่ต่างหาก

พ่อไม่เคยศรัทธาหลวงพ่อดีเลย ตอนที่ยังไม่ได้มาเจริญวิปัสสนากรรมฐาน แต่ก็มารับ-ส่งดิฉันตอนมาเข้ากรรมฐานครั้งแรก และไปวัดอัมพวันด้วยทุกครั้งที่ดีฉันไป และพูดว่าอีกด้วย “พระพูดไม่ได้กราบทำไม” ตอนนั้นหลวงพ่อดีหมดลมอีกเสบห้ามใช้เสียง นี่เป็นกรรมของครอบครัวดิฉัน

ดิฉันพร้อมน้องสาวนำพวงมาลัยมะลิสดกราบหลวงพ่อดี เรื่องที่กล่าวข้างต้น เพื่อที่คุณพ่อดีจะได้แก้กรรม และขอโทษกรรมที่ทำไว้ ลูกชายของคุณพ่อดีจะได้เข้าบ้าน ตอนนี้อย่างไม่หมดกรรม แต่ก็ใกล้แล้ว ส่วนคุณแม่ดิฉันท่านมีศรัทธาต่อหลวงพ่อดีอยู่แล้ว

๔. เดิมครอบครัวดิฉันเป็นชาวกะเหรี่ยง ทำสวนมะพร้าว หนุ่น ทำไร่มันสำปะหลัง สับปะรด แต่ส่งลูกเรียนทุกคน ต่อมาหันมาทำธุรกิจน้ำมัน เริ่มจากปั๊มหลอด คือปั๊มไม่ได้มาตรวจฐาน ขยายขึ้นเป็นมาตรฐานภายใต้เครื่องหมายการค้า ปตท. ฐานะดีขึ้นกว่าคนในละแวกที่อยู่อาศัย จนชาวบ้านเขาเชื่อว่าครอบครัวดิฉันขายน้ำมันรวย เมื่อมาเป็นลูกศิษย์หลวงพ่อดีแล้ว ธุรกิจน้ำมันมีลูกค้าแน่นสถานีบริการทุกวัน ยอดขายสูงขึ้นกว่าแต่ก่อนเท่าตัว และลูกค้าบอกว่า ควรขยายปั๊มได้แล้ว หรือขยายสาขา เพราะลูกค้าแน่น ตู้จ่ายไม่พอบริการ

ส่วนมะพร้าวที่ไร่ คุณแม่ให้คุณพ่อดีไปกับพนักงานนำเข้าโรงครัว คุณแม่ไม่เคยขายมะพร้าวเลย ตั้งแต่เป็นลูกศิษย์หลวงพ่อดีทั้งครอบครัว คุณแม่จะตัดมะพร้าวทิ้งออกหรือเสียออกไว้ตาก ที่ดี ๆ จะนำมาถวายที่วัดอัมพวัน ทำให้มะพร้าวยิ่งดี และถวายค่าอาหารเมื่อตรงกับวันคล้ายวันเกิดของสมาชิกในครอบครัว และวันที่เห็นว่าสำคัญ ครอบครัวดิฉันไปทำบุญกับหลวงพ่อดีทุกครั้งที่หลวงพ่อดีจัดงาน ตั้งแต่เป็นลูกศิษย์หลวงพ่อดีมาจนถึงปัจจุบัน หลวงพ่อดีไม่เคยบอกบุญหรือเรียกร้อยแม้แต่ครั้งเดียว มีแต่ให้ปฏิบัติ

เพื่อตัวเอง ครอบครัวของดิฉันจึงถือคติของหลวงพ่อกว่า “ยิ่งให้ ยิ่งได้ ยิ่งหวง ยิ่งอด
หมดไม่มา เราไม่หวง เราไม่อด ไม่หมด มาเรื่อย ๆ”

ดิฉันและครอบครัวขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ในสากล
โลก จงช่วยคุ้มครองให้หลวงพ่ोजรัญ พระธรรมสิงหบุราจารย์ มีพลานามัยสมบูรณ์
แข็งแรง ช่วยเผยแพร่พระพุทธศาสนา เพื่อสร้างคนสืบไป เป็นร่มโพธิ์ร่มไทร เป็นที่พึ่ง
ของพุทธศาสนิกชนชั่วกาลนาน...